

den høitærede Finanzminister i Anledning af Toldloven, kom det til dets Rindskab, at der i April Kvartal f. N. var indført 591,000 Pund Mustovadosukker af Standard-Prøverne Nr. 15 til 19; og at dette Kvantum ikke var blevet toldberigtiget inden Havets Udgang. Det maatte derefter formodes, at dette Kvantum Sukker beroede hos Raffinaderierne og altsaa brugtes til Raffinering, men hvis dette skulde være Tilfældet, var der Anledning til allerede nu at foretage en Forandring i den her foreliggende lille Lov, som man ellers kunde opsætte, indtil Toldloven blev vedtagen. Smidlertid er det ved senere Oplysninger, som vi have modtaget, godgjort, at dette Kvantum ikke habdes i Behold ved de herværende Raffinaderier, samt at ovenhovedet ikke noget overordentligt Kvantum Mustovadosukker, nemlig kun 1 Million Pund af modtagne 25 Millioner Pund, var fortoldet af de herværende Raffinaderier i Tidrummet fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. Det omhandlede Kvantum af Mustovadosukker er imidlertid heller ikke udført, og det er ikke oplyst, hvorledes det forholder sig dermed, men dette vedrører os ikke nærmere med Hensyn til det foreliggende Lovforslag; thi naar det ikke er anvendt i Raffinaderierne eller habes i Behold der, er der ikke Anledning til af den Grund at foretage nogen Forandring i den her foreliggende Lov. Jeg skal derfor opfordre det høitærede Thing til at vedtage Loven, som den blev vedtagen ved anden Behandling.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, fattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

Lovforslaget gaar nu til Landstinget.

Man gik derefter til den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lønningslovene for Told-, Post- og Telegrafvæsenet.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 2338 ff.)

Intet Endringsforslag var filllet. Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Da Ingen ønskede at udtale sig, fattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og vedtoges enstemmig med 59 Stemmer.

Lovforslaget gaar nu til Landstinget

Derefter foretoges den under Nr. 5 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Anden og sidste Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 18de December 1872 i Stockholm afsluttet Montkonvention. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1042 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 109 ff.)

Ligesom der ikke i Udvalgets Betænkning var filllet Endringsforslag, saaledes var heller ikke noget saadant iøvrigt fremkommet. Forslagets Indhold fattes under Forhandling.

Ordføreren (Lauber): Som det erede Thing vil se, har Udvalget kunnet forene sig om en fælles Udtalelse samt en fælles Indstilling angaaende den foreliggende Sag, og Indstillingen gaar, som det vil ses, ud paa at anbefale den i Stockholm affattede Montkonvention til Stadfastelse. Vort Land befinder sig ved hele denne Sag under Tvangsforshold, idet Dristændighederne føre med sig, at Ingen i Europa kan bibeholde Sølvmontfod uden at udsætte sig for følelige Tab, og allermindst vil en lille Stat som Danmark, naar den er omgivet af store Stater, som dels efterhaanden have antaget, dels ere i Færd med at antage Guldmontfoden, kunne undlade at gaa med. Det tydske Rige har, som bekendt, allerede gjort Skridt dertil, og jeg ser nu, at selv Rusland, der hidtil for en væsentlig Del har havt Sølvmontfod, ogsaa har gjort Skridt til at antage Guldmontfoden; i det franske Tidsskrift „Journal des Economistes“ meddeles det nemlig, at Rusland agter at dele sin Rubel, der jo er mellem 8 og 9 Mk., i 4 Franks, for paa den Maade at gaa over til Guldmontfoden. Der vil saaledes ikke længere være nogen stor Stat i Europa, som alene har Sølvmontfod, med Undtagelse af Østerrig, der dog ogsaa er i Færd med at gjøre Forandring, og af de mindre Stater er der kun tilbage Holland, de tre nordiske Riger og, saavidt jeg veed, Tyrkiet. Under saadanne Omstændigheder er det, som sagt, forbundet med meget følelige Tab for enhver Stat og navnlig for mindre Stater at bibeholde Sølvmontfoden; thi det er naturligt, at Sølvet maa tabe i Værdi, naar det ophører at være almindeligt Omsetningsmiddel. Det er derhos ligesaa tydeligt, at den Stat, som har Sølvmontfod, vil blive generet i sine Omsetningsforhold, samt at den ogsaa vil blive forulempet i sine indre Handelsforhold, naar de den omgivende Stater have Guldmontfod. Under disse Omstændigheder maa det siges at blive en Nødvendighed for Danmark at gaa over til Guldmontfoden; men det er uheldigt, at det er kommet dertil, det er uheldigt, at man, naar man foretager en saa betydelig Forandring, befinder sig overfor en Nødvendighed. Jeg vilde for mit Vedkommende have ønsket, at Danmark